

Bakalářská práce, TF JU

Autorka: Markéta Divišová

obhajoba: září 2007

Název: Dopady týrání dětí na člověka v dětství a dospělosti

Posudek oponenta:

Autorka se v práci problematikou týrání dětí v jeho několika podobách, dopady tohoto týrání na děti – a částečně též na dopady pro další život. Práce je dělena na čtyři základní kapitoly doplněné tzv. praktickou částí, úvodem a závěrem. Jednotlivé části pojednávají postupně potřebu uspokojování potřeb dětí, charakteristiku syndromu týrání, dopady týrání na člověka v dětském věku a v dospělosti, péči o týrané děti. Téma je jistě v současnosti aktuální a souvisí i se studovaným oborem autorky. Uvedená koncepce kapitol má srozumitelnou logiku a poskytuje přehlednou strukturu práce.

K vlastnímu zpracování:

Když autorka na s. 6 píše o cíli práce, uvádí cíle osvětové a informační; cílem bakalářské práce je ovšem něco jiného, prokázat schopnost autorky vědeckým způsobem zpracovat určité téma – to pak vyžaduje i trochu jiný žánr než „seznámit a informovat“.

Na s.8 autorka v jednom odstavci (dle mého soudu) zcela zbytečně opakuje dvakrát tytéž dvě myšlenky; domnívá se, že čtenář zapomněl, nebo nepochopil?

Pokud na str. 10 píše, že psychické potřeby dětí členilo mnoho autorů, bylo by dobré jich aspoň několik uvést (se kterými se autorka seznámila). Pokud autorka na s. 11 píše, že sociální potřeby jsou nezbytné nejen pro děti, ale i pro dospělé – proč toto neuvádí u jiných potřeb o kterých píše (biologických, psychických...) ty jsou dospělé potřebné také...

Definice CAN se na s. 12 ve dvou následujících odstavcích opakuje.

Pokud se na s. 26 uvádí příklady dětí rizikových pro fyzické týrání, nepatří tam také kromě dětí, kterým není rozumět také děti které nerozumí (porucha sluchu je rodičem zaměněna za neposlušnost)?

Není mi zcela jasná informace na s. 33 o tom, že sociální pracovník informuje rodiče týraného dítěte o sociálních dávkách a nároku na ně. Domnívám se, že těžiště role soc. pracovníka je v daném případě poněkud jinde.

Mohl by údaj na s. 34 o tom, že v ČR je „několik procent“ týraných být poněkud přesnější?

Odkud je převzat?

Na téže straně jsou popsána „Dětská krizová centra“, kolik jich v ČR je? Jak zajišťují postgraduální vzdělávací činnost, resp. co se tím myslí?

Pokud se týká kazuistik, jsou zřejmě vybrány ze dvou publikací, není mi zcela jasná jejich vazba na předchozí text. Mají být jen ukázkou toho, že se věci před tím popisované „dělají“? Práci by možná prospělo nějaké zhodnocení oněch kazuistik, nějaká reflexe. Navíc zcela neodpovídají názvu práce, ten udává jako téma „Dopady....v dětství a dospělosti“, v kazuistikách o dopadech v dospělosti nenalézám zmínky.

Není mi dále zcela jasné, zda autorka nepoužívá více přímých citací, než kolik přiznává; styl jazyka někdy totiž tuto otázku navozuje.

Pokud se týká formálního zpracování – není mi jasné, zda autorka pochopila smysl práce s poznámkovým aparátem – pokud je v závěru uveden seznam literatury s detailními údaji (např. ISBN), neuvádí se toto znovu v poznámkách pod čarou, autorka tak tyto poznámky zbytečně přetěžuje.

Nekontroloval jsem veškerou literaturu, ale citovaná publikace se nejmenuje „Nejstřelenější tajemství“ nýbrž „Nejstřeženější tajemství“; autorem není Taubner, nýbrž Täubner (v jiném případě se jí zdařilo přehlášku napsat). Citovaný časopis se myslím správně jmenuje „Sociální práce/Sociální práce“.

Práci doporučuji k obhajobě.

srpen 07
Alois Křišťan

